

Skjøtselsplan for Størkeråsen vest naturbeitemark, Kvæfjord kommune

FIRMANAVN OG ÅRSTALL: Miljøfaglig Utredning AS, 2019
PLAN/PROSJEKTANSVARLIG: Pål Alvereng
OPPDRAGSGIVER: Fylkesmannen i Troms og Finnmark
LITTERATUR-REFERANSE: Alvereng, P. & Gaarder, G. 2019. Skjøtselsplan for Størkeråsen vest naturbeitemark i Kvæfjord kommune. Miljøfaglig Utredning notat 2019-N17.

A. Generell del

Naturbeitemark

Fra faktaark for Naturbeitemark (Bratli 2014).

Naturbeitemark er en artsrik naturtype med høy andel habitatspesialister. Naturtypen er vidt utbredt, men artsrik, ugjødslet beitemark i god hevd er gått tilbake som følge av endringer i landbruket. Gjengroing etter opphør av bruk eller intensivert drift med gjødsling og pløying, har redusert arealet. Typen er også utsatt for nedbygging. På bakgrunn av dette er naturtypen som helhet vurdert som sårbar (VU) i Norsk rødliste for naturtyper 2011. Naturbeitemark har høy andel rødlistearter i ulike organismegrupper, særlig karplanter, beitemarksopp og insekter. Mange arter har hovedtyngden av sine forekomster innenfor denne naturtypen.

Utbredelse

Naturbeitemark er vidt utbredt over hele Norge fra kysten til innlandet og i alle biogeografiske soner fra boreonemoral til lavalpin sone og fra sterkt oseanisk til svakt kontinental seksjon. I dag er typen vanligst i regioner med mye husdyrhold, for eksempel øvre dalstrøk på Østlandet, på Vestlandet, i Trøndelag og på Nordlandskysten.

Naturfaglig beskrivelse

Naturbeitemark er lysåpen grasmark med langvarig hevd i form av husdyrbeite, både sau, geit, storfe og hest. Utseendemessig karakteriseres typen av lavvokst vegetasjon dominert av urter og gras. Trær og busker forekommer spredt, til forskjell fra slåttemark der disse mangler. Marka er gjerne mer ujevn enn i slåttemark. Steiner, grunnlendte partier og bergknauser er også nokså vanlig. Typisk for beitemark er dominans av beite- og tråkkresistente gras og arter som ikke spises fordi de er giftige, tornete, smaker vondt eller inneholder mye silikat. Naturbeitemark har få nitrofile arter, men spredt kan noe næringskrevende og tråkkolerante arter forekomme.

Karakteristisk er også forekomsten av beitemarksopp om høsten.

Det er stor variasjon i artssammensetningen og miljøforhold i naturbeitemark. Et fellestrekk er at variasjonen både skyldes økokliner som også er viktige på naturmark, og langvarig hevd.

Naturbeitemark er semi-naturlig natur, oftest oppstått fra skogsmark som gjennom lang tid med ekstensivt beite har utviklet egenskaper som skiller den fra det natursystemet den ble utviklet fra, uten at markstruktur, hydrologi eller andre basale egenskaper har blitt vesentlig endret. Beitetrykk, husdyrslag og tidspunktet for beite er faktorer av betydning. Tidspunkt på året og varighet av beitet er også faktorer som påvirker vegetasjonen. Det er viktig med avpasset antall beitedyr, da overbeite reduserer artsmangfoldet og for lite beite gir gjengroing. Til forskjell fra kulturbeite er naturbeitemark ikke pløyd og tilsådd, og ikke eller i bare liten grad gjødslet.

Kalkinnhold og jordfuktighet er viktige årsaker til variasjonen i artssammensetningen.

Karplantemangfoldet er størst i naturbeitemark på kalkrik grunn i lavlandet, der særlig kalktørrenger har et høyt artsmangfold. Det samme gjelder tørrbakker i dalstrøk på Østlandet. Viktige naturbeitemark for sopp ser ut til å følge et litt annet mønster, da artsrike beiter med høy forekomst av rødlistede sopparter kan forekomme både på kalkrik og kalkfattig grunn, og gjerne i friskere enger. Lang beitehistorie antas å være gunstig. Det er stor regional variasjon fra kyst til innland, fra lavland til fjell og fra sør til nord.

Artsinnhold

Naturbeitemark er en meget artsrik naturtype karakterisert av mange rødlistede arter av insekter, karplanter og sopp. Av særlig betydning er naturtypen for beitemarksopp og blant disse er 94 arter rødlistet, først og fremst vokssopp, rødsporer, jordtungler og kjølesopp. Også for en lang rekke karplanter

og insekter er naturtypen viktig. Rundt 85 rødlistede karplanter er knyttet til typen. De mest sjeldne finnes bare på et fåtall steder, mens andre er mer vidt utbredt, men har gått tilbake i lavlandet. Et særpreg i tørr, varm og sandig beitemark er forekomst av møkkbiller, en artsgruppe som har gått sterkt tilbake i seinere tid. En rekke insekter og andre invertebrater er også knyttet til typen, hvorav flere er rødlistede.

Naturbeitemark inngår i forskjellige landskapstyper, fra vidstrakte seterlandskap, småskala kystlandskap, åpne jordbrukslandskap og småskala kulturlandskap i dalstrøk- og skogstrøk. Ofte forekommer typen som små restarealer og kanter i intensivt drevet jordbrukslandskap. Ved kysten veksler beitemark ofte med andre åpne naturtyper i finskala mosaikkartet mønster. I dalstrøk finner en gjerne artsrik beitemark i kanter mellom fulldyrka mark og hagemark eller skog. Kantsonene har ofte vært uten hevd over lengre tid, men skal kartlegges som beitemarkskant så lenge de fortsatt har preg av semi-naturlig eng. Naturbeitemark har ofte innslag av bergknauser og tresatte partier.

Påvirkning, bruk

Ulike husdyrslag beiter på ulikt vis. Sau beiter for eksempel mer selektivt enn storfe. Sambeite er derfor som regel positivt. Beite er en nødvendig forutsetning for at naturtypens verdier skal opprettholdes. Beite tilpasset naturgrunnet er viktig. For lite beitetrykk medfører gjengroing, mens for sterkt beite medfører slitasje og tråkkskader.

De viktigste negative påvirkningsfaktorene i naturbeitemark er gjengroing og intensivt bruk. Tidligere var husdyrhold vanlig over hele landet og typen har gått sterkt tilbake som følge av opphør av beite med påfølgende gjengroing. I sentrale jordbruksstrøk er omlegging til mer intensiv drift med gjødsling, sprøyting og oppdyrking til kornproduksjon og kunsteng typisk. I tillegg er typen utsatt for nedbygging. Tilplanting av gamle beitemarker er også et problem, ved at det reduserer forekomsten av naturtypen. Det samme er spredning og etablering av fremmede arter og andre problemarter, ved at disse fortrenger de typiske beitemarksartene, og over tid bidrar til å ødelegge forekomsten av naturtypen. Tilførsel av nitrogen både fra langtransportert luftforurensing og fra lokale kilder fører særlig i sørlige deler av landet til eutrofiering.

Råd om skjøtsel og hensyn

Skjøtsel skal opprettholdes, eller igangsettes i lokaliteter som kan restaureres og der det er dokumentert høye naturverdier. Det bør gjøres en vurdering av hvordan lokaliteten opprinnelig har vært skjøttet. For lokaliteter som opplagt og relativt nylig har vært slåttemark, og der det vurderes som mulig å tilbakeføre lokaliteten til slåttemark skal dette anmerkes. I de fleste tilfeller er beiteregimet tilpasset den enkelte lokalitet. Det bør utarbeides planer for skjøtsel i viktige lokaliteter der grunneier/driver involveres. Typiske tiltak vil være å tilpasse dyreantall, husdyrslag og tidspunkt for beite avhengig av vegetasjonen på stedet. Både husdyrslag, antall dyr og beitetidspunkt er viktig å vurdere i beitemark. For eksempel kan det være aktuelt å holde sau unna lokaliteter med sjeldne orkideer som svartkurle, og det kan være aktuelt å avgrense beiteperioden til vår-forsommer eller høst.

Gjødsling må unngås og manuell rydding av ungsog og kratt foretas etter behov, og slik at marka holdes åpen. Rydding bør foretas gradvis, da for rask åpning av marka både kan medføre erosjon i bratt terreng og åpne opp for uønskede arter. Tilleggsforing bør unngås, da dette både medfører tråkkskader, oppgjødsling og innførsel av uønskede arter. Saltstein må unngås. Fremmede arter bør fjernes og slitasje og andre negative påvirkninger bør begrenses i sårbare lokaliteter.

For mer utfyllende om skjøtsel, restaurering og hevd, se: Skjøtselsboka for kulturlandskap og gamle norske kulturmarker som finnes på DNs hjemmesider: <http://www.dirnat.no/content/1916/>

Litteratur

Bratli, H. 2014. Naturbeitemark. Utkast til faktaark pr. 30.04.2014.

For mer utfyllende om skjøtsel, restaurering og hevd, se: Skjøtselsboka for kulturlandskap og gamle norske kulturmarker som finnes på Miljødirektoratets hjemmesider:

<http://www.miljodirektoratet.no/no/Publikasjoner/Publikasjoner-fra-DirNat/Annet/Skjotselsboka/>

B. Spesiell del:

SØKBARE EGENSKAPER (for Naturbase)							
Navn på lokaliteten Størkeråsen vest				Kommune Kvæfjord		Områdenr.	
ID i Naturbase		Registrert i felt av: Pål Alvereng (Miljøfaglig Utredning AS)				Dato: 24.08.2018	
Eventuelle tidligere registreringer (år og navn) og andre kilder (skriftlige og muntlige) Lokaliteten ligger innenfor tidligere naturtypelokalitet BN00015928 Skallan-Rå (naturbeitemark, verdi C) og er nå en av flere mindre lokaliteter som erstatter denne.						Skjøtselsavtale: Inngått år: Utløper år:	
Hovednaturtype: Naturbeitemark			% andel 100		Utforminger: Fattig beiteeng (MD2015) % andel: 100		
Tilleggsnaturtyper:							
Verdi (A, B, C): Lokalt viktig - C		Annen dokumentasjon (bilder, belagte arter m.m.) Se bilder nedenfor.					
Påvirkningsfaktorer (kodeliste i håndbok 13, vedlegg 11): Ingen.							
Stedkvalitet		Tilstand/Hevd		Bruk (nå):			Vegetasjonstyper:
< 20 m	X	God	X	Slått		Torvtekt	
20 – 50 m		Svak		Beite	X	Brenning	
50-100 m		Ingen		Pløying		Park/hagestell	
> 100 m		Gjengrodd		Gjødsling			
		Dårlig		Lauving			
OMRÅDEBESKRIVELSE (For Naturbase og som grunnlag forskjøtselsplanen)							
INNLEDNING Beskrevet av Pål Alvereng, Miljøfaglig Utredning, på grunnlag av egen befarings september 2017 i forbindelse med kartlegging av beitemarkssopp i Skallan-Rå og den 24.08 i 2018 i sammenheng med naturtypekartlegging og utarbeiding av skjøtselsplaner innenfor det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet (UKL) Skallan-Rå på oppdrag fra Fylkesmannen i Troms. Lokaliteten ligger innenfor tidligere naturtypelokalitet BN00015928 Skallan-Rå (naturbeitemark, verdi C) og er nå en av flere mindre lokaliteter som erstatter denne. Rødlistestatus for arter følger norsk rødliste fra 2015 (Henriksen og Hilmo 2015), og rødlistestatus for naturtyper følger rødliste for naturtyper 2018 (Artsdatabanken 2018).							
BELIGGENHET OG NATURGRUNNLAG Området ligger i utmark nordøst for Borkenes sentrum. Berggrunnen består av granitt. Den er hard og bidrar lite til rik plantevekst. Området heller svakt mot sør.							
NATURTYPER, UTFORMINGER OG VEGETASJONSTYPER Lokaliteten er en naturbeitemark. Etter NiN-2.1 er grunntypen T32-4 "Intermediær eng med ekstensivt hevdpreg".							
ARTSMANGFOLD Følgende kjennetegnende karplantearter for semi-naturlig eng (inkludert naturbeitemark) ble påvist i 2018: gulaks, kjerteløyentrøst, tepperot, tiriltunge, blåklokke, engfrytle, dunhavre, harerug og ryllik. Følgende arter av beitemarkssopp funnet i 2018: beiterødspore (cf.), blårandrødspore							

og tjærerødspore (cf.). I tillegg ble det funnet tre foreløpig ikke-artsbestemte rødsporearter. I 2017 ble også kjeglevokssopp påvist her.

BRUK, TILSTAND OG PÅVIRKNING

Denne naturbeitemarka ligger i utmarka ovenfor Strand og er intensivt beitet av norsk hvit sau. Hevden er meget tydelig over hele lokaliteten, og det er ingen tendenser til gjengroing. Kun noen få enkeltindivider med einer finnes spredt i øvre del. Det går et gammelt gjerde, delvis steingjerde, rundt lokaliteten, og det har nok ganske sikkert vært slåttemark her en gang i tiden. Nå er det åpning i to ender, og beitedyrene vandrer fritt gjennom her. Det er ingen påvirkning fra tekniske inngrep.

FREMMEDE ARTER

Ingen registrerte.

KULTURMINNER

Det er ingen registrerte kulturminner innenfor lokaliteten.

SKJØTSEL OG HENSYN

For å bevare naturverdiene i lokaliteten og dens bidrag til det helhetlige kulturlandskapet i dette området, er det nødvendig at beitet fortsetter og at lokaliteten beholdes lysåpen.

DEL AV HELHETLIG LANDSKAP

Dette arealet er en del av et sammenhengende kulturlandskap i Kvæfjord mellom Skallan i sør og Borkenes i nord. Lokaliteten ligger i sin helhet innenfor avgrensningen til UKL Skallan-Rå. Tidligere har større deler av landskapet hatt preg av å være lysåpen beitemark.

VERDIBEGRUNNELSE

Lokaliteten omfatter et areal på 1,2 daa og får middels vekt på størrelse (1-2 daa), ikke oppnådd terskelverdi på arts mangfold (under 15 kjennetegnende arter), ikke oppnådd terskelverdi på rødlistearter, høy vekt på tilstand og høy vekt på påvirkning. Til sammen får lokaliteten verdien C (lokalt viktig).

SKJØTSELSPLAN

DATO skjøtseleksplan:

10.05.2019

UTFORMET AV:

Pål Alvereng og Geir Gaarder

FIRMA:

Miljøfaglig Utredning AS

UTM

Sone 33 550699 7628803

Gnr/bnr.

54/3

AREAL (nåværende):

1,2 daa

AREAL etter

evt.restaurering:

Del av verneområde?

Nei

Kontakt med grunneier/bruker (ev /informant). Før opp tidsperioder,

ev datoer. Navn: Jostein Johansen og Svein Robert Guttormsen (2018)

Type kontakt (befaring, tlf, e-post med mer)

Befaring Skallan – Rå – området.

MÅL:**Hovedmål for lokaliteten:**

- Å opprettholde skjøtselstilstanden for en forekomst av naturbeitemark med flere arter av beitemarksopp.

Konkrete delmål:

- Beholde beiteintensiteten i lokaliteten som et middel for å holde lokaliteten åpen og opprettholde og helst øke det kulturbetingede artsmangfoldet.

Ev. spesifikke mål for delområde(r):**Tilstandsmål arter:**

- Lokaliteten er åpen og beites regelmessig av sau. Dette bør fortsette også i framtida for å opprettholde og helst også øke dagens artsinventar av beitemarksopp, noe som er et mål. Potensialet for å påvise flere arter av beitemarksopp er til stede og bør være en ambisjon. Lokaliteten må ikke gjødsles.

Mål for bekjempelse avproblemarter/gjengroing:

- Det er så godt som ingen tendenser til gjengroing i lokaliteten, bare et par einerbusker i øvre del. Slik bør tilstanden også forbli. Det er ingen behov for konkrete tiltak med rydding av einer eller lauvkratt, men fra år til år bør lokaliteten overvåkes/inventeres med tanke på dette, og rydding iverksettes dersom tilstanden endrer seg.

AKTUELLE TILTAK:**Generelle tiltak:**

- Hele lokaliteten holdes i hevd med beiting av norsk hvit sau. Den er åpen for dyr fra utmarksbeite, og sauene ferdes fritt. Særskilte tiltak fra grunneiers side angående beite ansees ikke nødvendig, gitt at antall dyr på utmarksbeite generelt i området ikke endres vesentlig.

Aktuelle restaureringstiltak, utover de generelle:

Ingen spesielle pr. dags dato, men lokaliteten bør på årlig basis overvåkes med fokus på eventuell gjengroing og ryddetiltak må settes i verk dersom einer og/eller lauvkratt brer seg utover.

Aktuelle årlige skjøtselstiltak, utover de generelle:

–

Prioritering
(år)

Årlig

Ant daa og
kostnad/daa1,2 daa
800 kr/daa

Kontroll: (Dato)

UTSTYRSBEHOV: Sag (eventuelt)**OPPFØLGING:**

Skjøtseleksplanen skal evalueres innen: 5 år

Behov for registrering av spesifikke artsgrupper: Befaring ved evaluering av tiltakene bør legges til sensommer/tidlig høst, og oppmerksomheten må da rettes mot registrering av flere arter av beitemarksopp, siden dette er ei viktig artsgruppe her, som samtidig er globalt truet. Registrering av insektfauna i området kan kanskje også gi interessante resultater.

Tilskudd søkt år:**Søkt til:****Tilskudd tildelt år:****Tildelt fra:****Skjøtseleksavtale parter:****ANSVAR:**

Person(-er) som har ansvar for iverksettelse av skjøtseleksplanen.

Kilder

Alvereng, P. & Gaarder, G. 2019. Naturtyper i utvalgt kulturlandskap Skallan-Rå i Kvæfjord kommune. Miljøfaglig Utredning rapport 2019-16, ISBN 978-82-8138-968-7.

UKL Skallan-Rå på nett: <https://www.landbruksdirektoratet.no/no/miljo-og-okologisk/kulturlandskap/utvalgte-kulturlandskap/troms/skallan-ra>

Forskrift om utvalgte kulturlandskap i jordbruket: <https://lovdata.no/dokument/SF/forskrift/2016-08-10-966>

Ortofoto/kart

Ortofoto som viser lokalitetens beliggenhet. Kartgrunnlag: Kartverket (ortofoto) 2019.

Flyfoto som med hvit pil viser plasseringen av lokaliteten i UKL Skallan-Rå. Borkenes sentrum til venstre i utsnittet. Kilde: Kartverket (ortofoto) 2019.

Bilder

Lokaliteten beites av norsk hvit sau, og beitetrykket er høyt. Bare noen få, små einerbusker finnes i øvre del. Lokaliteten er inngjerdet, men er åpen for beitedyr fra utmarksbeitet. Foto: Pål Alvereng

Beitemarksopp fra lokaliteten, sannsynligvis en tjærerøds-spore. Foto: Pål Alvereng

En annen beitemarksopp fra lokaliteten. Dette er en blårandrødspore, en av de mer vanlige artene i denne økologiske gruppa. Foto: Pål Alvereng

Artsliste

Lokaliteten ble befart i 2018 av Pål Alvereng (Miljøfaglig Utredning AS). Følgende kjennetegnende arter ble registrert:

<i>Norsk navn</i>	<i>Vitenskapelig navn</i>	<i>Rødlistestatus (2015)</i>
Ryllik	<i>Achillea millefolium</i>	LC
Gulaks	<i>Anthoxanthum odoratum</i>	LC
Dunhavre	<i>Avenula pubescens</i>	LC
Harerug	<i>Bistorta vivipara</i>	LC
Blåklokke	<i>Campanula rotundifolia</i>	LC
Blårandrødspore	<i>Entoloma caesiocinctum</i>	LC
Tjærerødspore	<i>Entoloma poliopus (c.f.)</i>	LC
Beiterødspore	<i>Entoloma sericeum</i>	LC
Kjerteløyentrøst	<i>Euphrasia stricta</i>	LC
Tiriltunge	<i>Lotus corniculatus</i>	LC
Engfrytle	<i>Luzula multiflora multiflora</i>	LC
Tepperot	<i>Potentilla erecta</i>	LC
Hvitkløver	<i>Trifolium repens</i>	LC